

Байж, амьдарч явахдаа,
Баярлаж байхсан, дандаа,
Харин миний итгэлээс
Хасч тастах юм бол
Хумсын чинээ ч гэсэн
Хуулж авах юм бол
Би, тэр аяараа
Битүү өвчилж шаналах сан.
Зүрх нь шархалсан ирвэс шиг,
Зүдэрч би бархирах сан.
Тэгвэл нээрэн яана аа?
Тэвчиж юутай үлдэнэ ээ?
Би тэгвэл, дарагдаж
Бие дүрсээ алдаж,
Хоосон хүн шиг хувхайрч
Хогийн өвс шиг гандана.
Үнэний нь чухам хэлэхэд
Үйлийн үргүй ядарна.

Та нар одоо итгэлий минь
Тас цохих гэж байна уу?
Өөрийн минь цээжинд дүрэлзсэн
Өвтэгш итгэлий минь
Амьдралын үнэнийг ойлгосон